

РЕШЕНИЕ

№ 7900

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1960** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Делото е образувано по жалба на Р. С. П. от [населено място], срещу Решение № ППН-01-351/2021/16.12.2022г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която оставя жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. на Р. С. П. без уважение като неоснователна по отношение на твърденията за неправомерно разпространение на лични данни във Ф. група.

Твърди се, че обжалваният административен акт е незаконосъобразно издаден, в противоречието му с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. По същество моли съда да отмени решението и да бъде глобено лицето М. М. Д. за публикуване на лични данни във Ф. група.

Ответникът - КЗЛД редовно призован не изпраща представител. В депозираните писмени бележки оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Заинтересованите страни М. М. Д. и „Входа ми“ ЕООД за съдебно заседание редовно уведомени, не изпращат представители.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че административното производство е било образувано по повод на жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. от Р. С. П. с искане да бъде извършена проверка и да бъде наложена глоба на лицето М. М. Д., за това, че последната е публикувала на пълно име и снимки от частни камери, поставени на общинска земя в интернет и социалните мрежи, което счита за абсолютно недопустимо и незаконно.

С писмо изх. № ППН-01-351/1/27.05.2021г. на М. М. Д. е предоставена възможност по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище и предоставяне на относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В постъпилото становище е посочено, че М. Д. е член на управителния съвет на етажната собственост, в която живее, с адрес: [населено място], [жк], [улица]. вх. В. На проведено общо събрание на собствениците на жилища и обекти в процесната сграда е взето решение за изграждане на инсталация за видеонаблюдение, с цел предотвратяване на кражби и вандализъм, обективирано в протокол от 11.01.2020 г. Във връзка с последното били приети Правила за извършване на видеонаблюдение в обектите на администратора, ведно с Приложение 1 към правилата, представляващо уведомление за видеонаблюдение. Правилата, както и уведомлението към тях до живущите в етажната собственост са публикувани на видно място в общите части на етажната собственост и са достъпни на вниманието на всички живущи в етажната собственост. Посочено е още, че в правилата изрично е прието, че записите се пазят с цел разследване на престъпления и нарушения в етажната собственост, както и че видно от Констативен протокол от 16.04.2021г. за установяване на нарушения на основание чл. 57, ал. 1 от ЗУЕС посредством видеонаблюдението е установено, че г-жа Р. П. систематично, еднолично се разпорежда с имущество на етажната собственост, led прожектори, които накланя и поврежда. Допълнително е посочено, че Д. не е публикувала кадри, в които може да бъдат индивидуализирани лица, а приложената към жалбата екранна разпечатка е направена от затворена Ф. група, до която достъп имат единствено членовете на етажната собственост, поради което счита, че такава публикация не може и не следва да се квалифицира като разпространение на лични данни.

Със Заповед № РД-15-466/10.11.2021г. на председателя на КЗЛД е разпоредено извършването на проверка със задача съответствие на изградената система за наблюдение с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679. Поименно е определен и проверяващ екип. За резултатите от извършената проверка е съставен констативен протокол от 12.01.2022г. към който са приобщени и веществени доказателства.

С нарочни писма страните са били уведомени за открито заседание на комисията по жалбата на П. с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. Такива са проведени на 23.03.2022г. и на 22.06.2022г., на което е прието, че случая е изяснен. С решение по протокол № 26/22.06.2022г. е прието както следва:

оставя жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. на Р. С. П. без уважение като неоснователна по отношение на твърденията за неправомерно разпространение на лични данни във Ф. група;

оставя жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. на Р. С. П. без уважение като неоснователна по отношение на камери №№ 12, 15 и 16;

обявява жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. на Р. С. П. за основателна по отношение на камери №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 и 14 за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679;

на основание чл. 58, § 2, б. „г“ за нарушение на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора на лични данни „Входа ми“ ЕООД да съобрази операциите по обработване на лични данни с Регламента, като предприеме действия, с които да преустанови заснемането на обществени пространства, осъществено от камери №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 и 14, чрез пренастройване/пренасочване;маскиране на зоните от камерите по начин, по който не се заснемат територии, различни от тези на блока, и ако това е невъзможно - препозициониране, и за камерите, които не отговарят на изискванията на Регламента (посочени с №№ 8 и 9 от констативния акт) – премахване;

срок на изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизане на решението в сила, след което да уведоми комисията като представи доказателства;

В този смисъл е и постановеното Решение № ППН-01-351/2021/16.12.2022г. КЗЛД. За да достигне до тези изводи Комисията е посочила, че Предмет на жалбата е видеонаблюдение и твърдения за неправомерно разпространение на лични данни на жалбоподателката под формата на изображение от камери и две имена, в затворена група във Ф..

По отношение на твърденията на Р. С. П., относно разпространението в затворена група във Ф. на нейни данни (изображения от камера и две имена), Комисията е приела жалбата за неоснователна, предвид факта, че са налице доказателства за установяване на нарушение в етажната собственост от П. (повреждане на прожектори), за което има констативен протокол. По отношение на твърденията за записа, Комисията намира, че записът от камера е качен в затворена група, а не в отворена такава, от където изводът, че данните (под формата на изображение и имена) не са разпространени и не са достъпни до неограничен кръг лица, а само до лицата, които са част от етажната собственост.

По отношение на видеонаблюдението е прието, че същото представлява съвкупност от действия - записване и съхраняване с автоматично средство - система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент 2016/679. Следователно лицето, което осъществява видеонаблюдение, определя целите на обработването - защита на имущество и лица, и средствата за обработване на лични данни на физически лица - система за видеонаблюдение, с оглед на което е администратор на лични данни.

Установено е, че се осъществява видеонаблюдение в етажна собственост на жилища, находящи се в [населено място], [жк], [улица], вход „А“ до „Ж“. Предоставено е решение на общото събрание на собствениците от 11.01.2020 г., като в т. 5 на последното е обективизирано желанието за монтиране на камери за видеонаблюдение. Решението за видеонаблюдение е било взето от ОС на ЕС с необходимия кворум и мнозинство. Установено е обаче, че част от камерите (подробно описани) обхващат не само обекти от етажната собственост, но и обекти на трети лица (общински). Предоставени са правила за извършване на видеонаблюдение, както и уведомление за осъществявано видеонаблюдение. Въпреки предоставените правила обаче за етажната собственост не е налице надделяващ легитимен интерес за наблюдение на съседни сгради и улици, които не са част от ЕС. Посочено е, че охраната на посочения обект може да бъде извършване чрез обработване на лични данни в техния минимум за постигане на целта - охрана. Факта, че част от камерите наблюдават съседни имоти и

улиците, не отговаря на тези изисквания. Постигането на целта би било възможно чрез наблюдаване на входа и изхода от охраняемия обект, неговата територия и сградите, които се намират на тази територия. Охранява се входът, изходът и подходът към този обект, без това да включва заснемане на съседни имоти и жилищни сгради. Това е достатъчно за постигане на целта и обработването на лични данни с цел охрана, както на имуществото на живущите, така и на тяхната неприкосновеност.

Така по отношение на камери, отразени като камери № 1,2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14 е прието, че най-целесъобразно е вземането на корективна мярка, която следва да преустанови по-нататъшното незаконосъобразно поведение, се явява тази по чл. 58, пар. 2, буква „г“ от Регламента - разпореждане до администратора на лични данни да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да му бъде разпоредено да предприеме действия, с които да преустанови заснемането на обществени пространства, осъществявано с камери № 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14 чрез пренастройване/пренасочване; маскиране на зоните от камерите по начин, по който да не заснемат територии различни от тези на блока, и ако това е невъзможно - препозициониране, и за камерите, които не отговарят на изискванията на Регламента - премахване.

При горните съображения е взето оспореното пред съда решение.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за които е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК са предвид което съдът приема, че е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледани по същество жалбата е неоснователна при следните съображения:

Преди всичко следва да бъде посочено, че видно от съдържанието на жалбата, същата е съсредоточена върху т. 1 от Решение № ППН-01-351/2021/16.12.2022г. на КЗЛД и именно тази част на решението съдът намира, че е оспорена. Това е така, защото още в жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. от Р. С. П. е искала да бъде извършена проверка и да бъде наложена глоба на лицето М. М. Д.. Със същите искания е и сезиран съда, предвид отхвърлитения диспозитив на оспореното решение. Следователно съдът изследва само предмета, въведен с жалбата и не се произнася по законосъобразността на останалата част от Решение № ППН-01-351/2021/16.12.2022г. на КЗЛД.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 22.06.2022г., на което са присъствали трима

членове, като същите с единодушие са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 във вр. с чл. 8 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на Р. П. не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 23.03.2022г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По съответствието на решението на КЗЛД с материалният закон съдът съобрази следното:

Спорен в случая е въпроса М. М. Д. нарушила ли е изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 с това, че е разпространила изображения от камера и две имена на оспорващата в затворена група във Ф..

Комисията намира, че записът от камера е качен в затворена група, а не в отворена такава, от където изводът, че данните (под формата на изображение и имена) не са разпространени и не са достъпни до неограничен кръг лица, а само до лицата, които са част от етажната собственост. Съдът споделя този извод, като счита, че следва да добави още:

Съгласно чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Целта на Регламента, а и на ЗЗЛД е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Предвидената в закона защита на личните данни не е абсолютна и подлежи на ограничение в изрично предвидени в закона случаи.

Разпоредбата на чл. 6 от Регламента регламентира седем алтернативни хипотези, в които обработването на лични данни е допустимо. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. В чл. 6, б. „е“ е посочено, че обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред

такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Именно дали е била налице тази хипотеза следва да се прецени в процесния случай. Интересите на М. Д., в качеството си на член на УС на ЕС към процесният момент /администратори на лични данни/, свързани с опазване на личното им имущество, следва да са с превес пред интересите на подалия жалбата /физическо лице, чиито данни евентуално са заснети/. В тази връзка следва да се има предвид и Решение на Съда от 11.12.2014 г. по дело С - 212/13 по преюдициално запитване, в чийто диспозитив е посочено, че чл. 3, параграф 2, второ тире от Директива 95/46/ЕО (идентично с чл. 2, § 2, б. „в“ от Регламента) трябва да се тълкува в смисъл, че използването на система за видеонаблюдение, извършваща видеозаснемане на хора, съхранявано върху устройство за дълготрайно запамятане, а именно твърд диск, която е инсталирана от физическо лице в семейната му къща за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците на къщата, като системата покрива и обществени места, не представлява обработване на лични данни при извършване на изцяло лични или домашни занимания по смисъла на тази разпоредба. Като пример за дейности, които са изключително лични или домашни Действително, при съобразяване на Решението по дело С – 212/13 в случая не може да се приеме, че осъщественото видеозаснемане е за изцяло лични или домашни занимания, но от КЗЛД не е установено неправомерно обработване на лични данни. Регламента предвижда, че държавите членки следва да защитават основните права и свободи на физическите лица и в частност правото им на личен живот при обработването на лични данни.

Следователно, следва да се държи сметка както за правата и свободите на лицата, чиито данни се обработват, така и за правата и свободите на лицата, които обработват данните. В случая от доказателствата по делото се установява, че ЕС на ул. Върба, № 1А вх. В, [населено място] обработват данни на други физически лица – в конкретния случай на жалбоподателката, чрез видеозаснемане само за защита на имущество в следствие на сериозни проблеми в отношенията им с жалбоподателката и съпруга ѝ. В тази връзка съдът цени и представените от жалбоподателката снимки на щети на нейния автомобил. Не е установено неправомерно обработване на тези данни от административния орган, както и нито в административното производство, нито в съдебното производство, се установява също така по отношение на личните данни на жалбоподателката от страна на заинтересованите страни да се извършва картотекиране, класифициране или друго подобно действие.

По делото се установява, а и не се спори, че част от записите от видеокамерите са бил споделени от заинтересованите страни в социалната мрежа - публикувани на страницата на facebook. В тази връзка следва да се има предвид от една страна, че видно от приложените по делото разпечатки от facebook само на една от споделените снимки /л. 25/ присъства неясен силует на фигурата на жена, която може да се предположи, че е жалбоподателката. От тази снимка обаче, при съобразяване на характера на заснемането липсва ясна и пълна характеристика на чертите на лицето, за да

може то именно чрез публикуване на тази снимка да стане разпознаваемо за обществото и еднозначно идентифицирано, с изключение разбира се на ограничения най-близък приятелски и роднински кръг. Дори и посочването в обяснението (поста) към снимката на името Р. П. не би могло да се свърже образа 9дълго зимно яке и сложена качулка).

При обработването на лични данни на конкретно физическо лице посредством публикуването на неговата снимка от съществено значение относно правомерността на обработването е личността и категоричната разпознаваемост от широк и неограничен кръг лица. В конкретния случай съдът намира, че с поместването във facebook именно на тази снимка жалбоподателката трудно би могла да се идентифицира от неограничен кръг лица.

От друга страна следва да бъде съобразено и съдържанието на обяснението (поста) към снимката, а именно, че Р. П. манипулира (размества) поставените прожектори и системи за видеонаблюдение. За последното е съставен и нарочен „констативен протокол“ от ЕС от 16.04.2021г. Следователно, налице е легитимен интерес на администратора на л.д. от по см. на чл. 6 от Регламента, пред интереса на жалбоподателката. В приетите от Етажната собственост правила изрично е посочено, че записите се пазят с цел разследване на престъпления и нарушения в етажната собственост. В този смисъл публикацията в затворената група на Ф. съдът цени като сигнал за извършени простъпки, при което с цитирането на името „Р. П.“ не се нарушават нейни защитени права от Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в писмените бележки по делото от процесуалния представител на ответника, както и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващата следва да бъде осъдена да заплати на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. С. П. от [населено място], срещу Решение № ППН-01-351/2021/16.12.2022г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която оставя жалба с вх. № ППН-01-351/23.04.2021г. на Р. С. П. без уважение като неоснователна по отношение на твърденията за неправомерно разпространение на лични данни във Ф. група, като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. С. П. от [населено място] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град

пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: